



© Copyright MERITIUS® Gent

## In dit nummer

- Twee cassatiearresten om aan te stippen! .....1**
- Huuruitgaven niet zomaar beroepsuitgaven.....1**
- Geen genade voor zaakvoerder die W.Venn. niet naleeft .....2**
- Cassatie maakt een einde aan de verhuur van cliënteel !.....2**
- Laattijdig aangifte faillissement kan strafbaar zijn ! .....3**
- Wederzijdse informatieverplichting kredietgever en -nemer.....3**
- En de informatieverplichting bij de verkoop van aandelen ?.....4**
- Word geen bestuurder voor het plezier van een ander ! .....4**

## Twee cassatiearresten om aan te stippen!

Didier BAECKE

In een eerste arrest besliste het Hof van Cassatie dat de vennoot van een CVOA die na de oprichting tot de vennootschap toegetreden was en wiens handtekening niet werd voorafgegaan door de met de hand geschreven wettelijke formule "Goed voor onbeperkte en hoofdelijke verbintenis", niet gehouden is tot de schulden van de vennootschap.

In aansluiting op dit arrest kan men zich de vraag stellen wie de niet-aansprakelijke vennoot dan vervangt? Het is niet duidelijk of dit de overdragende vennoot, dan wel de bestuurders zijn. Artikel 357 § 3 W.Venn. voorziet in ieder geval dat het bestuursorgaan belast is met de inschrijvingen in het aandeelhoudersre-

gister en dat op grond van documenten met bewijskracht, die gedagtekend en ondertekend zijn door de overnemer en de overdrager van aandelen.

In een tweede arrest stelde het Hof dat de bestuurders die er niet voor gezorgd hebben het minimumkapitaal van een NV vóór 1 juli 2001 aan te passen, hoofdelijk aansprakelijk zijn voor het tekort. Deze aansprakelijkheid houdt bovendien nooit op daar de bestuurders hun schuldig gedrag elke dag herhalen en wel zolang zij nalaten zich naar de wettelijke verplichting te schikken.

Cass. 3 april 2014

Cass. 17 januari 2014

## Huuruitgaven niet zomaar beroepsuitgaven

Luc STOLLE

Iemand die in Hasselt woont werkt als informaticus bij de NBB. Na een tijdlang te hebben gependeld, beslist hij een appartement in Brussel te huren. Hij is van mening dat de daaraan verbonden uitgaven vereist zijn voor de uitoefening van zijn beroepswerkzaamheid. De fiscus verwerpt evenwel het beroepsmatig karakter van deze huuruitgaven.

Het Hof van Beroep te Antwerpen herhaalt dat de aftrek van een huurprijs en huurlasten slechts kan worden toegestaan wanneer uit de feitelijke omstandigheden blijkt dat deze kosten noodzakelijk zijn voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid. Deze noodzakelijkheid kan worden aanvaard wanneer de belastingplichtige aantoonbaar: (1) ofwel dat hij door het huren van een woongelegenheden een abnormaal lange of ongewoon moeilijke pendelvermijdt (eventueel daarbij gelet op zijn gezondheidstoestand en zijn leeftijd); (2) ofwel dat hij

buiten de werkuren steeds kan teruggeroepen worden om dringende opdrachten uit te voeren en hij te veraf woont om daaraan snel genoeg gevolg te kunnen geven.

Volgens het Hof blijkt uit het dossier niet dat de informaticus verplicht was om dicht bij zijn werkplaats te wonen. Deze verplichting is niet opgenomen in zijn arbeidsovereenkomst of de cao die zijn arbeidsvoorwaarden regelt. Het feit dat de belastingplichtige eventueel overuren moest presteren, toont niet aan dat hij verplicht was om dichtbij zijn werkplaats te wonen.

Volgens het Hof blijkt evenmin dat de dagelijkse verplaatsing van en naar Hasselt met het openbaar vervoer of de eigen wagen te moeilijk of abnormaal lang was zodat het huren van een woongelegenheden in Brussel "absoluut noodzakelijk was".

De fiscus krijgt gelijk!

Antwerpen 29 april 2014



## Geen genade voor zaakvoerder die W.Venn. niet naleeft ...

Philippe VANDEN POEL

Een zaakvoerder deed ernstige pogingen om "zijn" vennootschap uit de precaire financiële en economische situatie te redden. Wanneer dat niet lukt, vraagt hij een WCO aan. Finaal gaat de BVBA toch failliet en dan blijkt dat de BV en de BTW herhaalde malen niet werden betaald.

De zaakvoerder wordt aangesproken op basis van art. 442quater § 2 WIB/92 en art. 93undecies C § 2 WBTW. Deze artikelen bevatten een vermoeden van fout in hoofde van de zaakvoerder in geval van herhaalde niet-betaling van BV of BTW door de vennootschap.

De Rechtbank van Koophandel verklaart zich materieel bevoegd aangezien dit een geschil is ter zake van de vennootschap tussen een zaakvoerder en een derde (art. 574, 1° Ger.W.). Het geschil heeft niet in de eerste plaats betrekking

op de toepassing van een belastingwet, in welk geval de Rechtbank van Eerste Aanleg exclusief bevoegd zou zijn (art. 569, eerste lid, 32° Ger.W.). Vervolgens veegt de Rechtbank alle inspanningen en goede intenties van de zaakvoerder van tafel, temeer omdat hij een aantal fouten heeft begaan door de alarmprocedure (art. 332 W.Venn.) niet toe te passen en door niet spoedig na het einde van de verlengde periode van de WCO het faillissement aan te vragen.

De Rechtbank oordeelt dat ook het oorzakelijk verband tussen de vermoede fout en de schade aanwezig is. Het oorzakelijk verband staat immers vast wanneer wordt aangetoond dat de schade, zoals ze zich concreet heeft voorgedaan, zonder de fout van de zaakvoerder niet zou zijn ontstaan.

*Kh. Antwerpen 17 juni 2013*

**Het Hof van Cassatie is van oordeel dat, aangezien de verhuurder niet het rustig genot kan verschaffen van zijn cliënteel, het cliënteel ook niet het voorwerp kan zijn van een huurovereenkomst.**

## Cassatie maakt een einde aan de verhuur van cliënteel !

Luc STOLLE

Een verzekeringsmakelaar zet zijn feitelijke vereniging stop en verhuurt zijn cliënteel aan een BVBA waarvan hij zelf zaakvoerder is. De BVBA treedt voortaan op als verzekeringsmakelaar.

De Administratie meent echter dat er sprake is van veinzing en wenst de uitkering van de vennootschap aan de verhuurder van het cliënteel te herkwalficeren als beroepsinkomsten.

Tot voor het Hof van Beroep te Antwerpen haalt de belastingplichtige zijn gram. Het Hof oordeelde immers dat de Administratie niet aantoonde dat partijen niet alle gevolgen van de door hen gesloten overeenkomsten hadden aanvaard en meende aldus dat de herkwalficatie niet mogelijk is. Het Hof was van mening dat, na het afsluiten van de verhuurovereenkomst, het niet de zaakvoerder meer was die de portefeuille beheerde en naar de klanten toe optrad als verzekeringsmakelaar, maar wel de BVBA. Het feit dat de zaakvoerder optrad als orgaan van de BVBA brengt, aldus het Hof, niet met zich mee dat de zaakvoerder kan worden beschouwd als de exploitant van de portefeuille. Het cliënteel behoorde bovendien niet langer tot het beroepsvermogen van de zaakvoerder. De inkomsten die eruit voortvloeien kunnen, aldus het Antwerpse Hof, dan ook niet het karakter hebben van beroepsinkomsten. Ook het attractiebeginsel kan,

aldus het Hof, niet worden toegepast. Het gaat om roerende inkomsten wegens de verhuring van een onderdeel van het privévermogen van de zaakvoerder, zodat de huurinkomsten niet als beroepsinkomsten en dus niet als bedrijfsleidersbezoldigingen kunnen worden gekwalificeerd.

Maar het Hof van Cassatie bekijkt de zaak totaal anders. Het Hof neemt art. 1709 B.W. in ogenschouw. Dat artikel bepaalt dat de huur van goederen een contract is waarbij de ene partij zich verbindt om de andere het genot van een zaak te doen hebben gedurende een zekere tijd, en tegen een bepaalde prijs, die de laatstgenoemde zich verbindt te betalen. Volgens art. 1719, 3° B.W. heeft de verhuurder bovendien de wettelijke verplichting de huurder het rustig genot van de verhuurde zaak te doen hebben zolang de huur duurt. Het Hof van Cassatie is van oordeel dat, aangezien de verhuurder niet het rustig genot kan verschaffen van zijn cliënteel, het cliënteel ook niet het voorwerp kan zijn van een huurovereenkomst. Op basis van deze gemeenschappelijke regel trekt het Hof van Cassatie een streep door de rekening van zij die menen dat de verhuur van cliënteel een roerend inkomen genereert.

*Antwerpen 8 maart 2011,*

*Cass. 19 september 2013*



## Laattijdig aangifte faillissement kan strafbaar zijn !

Didier BAECKE

Artikel 489bis, 4° Sw. stelt de laattijdig aangifte van faillissement strafbaar. Dit artikel mag, aldus het Hof van Beroep van Gent, evenwel niet zodanig worden geïnterpreteerd dat de handelaar ertoe zou gehouden zijn om bij de eerste wanbetalingen of liquiditeitsproblemen aangifte te doen van staking van betaling. Volgens het arrest van 24 december 2013 is de handelaar enkel strafbaar wanneer hij gehandeld heeft met het oogmerk om de faillietverklaring uit te stellen en wanneer bewezen is dat hij zich bewust was van de toestand van staking van betaling in de zin van artikel 2 Faill.W. Hij is m.a.w. niet strafbaar indien het laattijdig neerleggen van de boeken toe te schrijven is aan een te goeder trouw gemaakte maar naderhand foutief gebleken inschatting van de overlevingskansen van de on-

derneming.

In een arrest van 1 oktober 2013 oordeelde hetzelfde Hof dan weer dat de strafrechter niet gebonden is door het vonnis van faillietverklaring voor wat betreft het moment waarop de staking van betaling zich heeft voorgedaan. De strafrechter mag m.a.w. het tijdstip van het ophouden van betalen bepalen op een vroegere datum dan de door de rechtbank van koophandel bepaalde datum. De strafrechter is evenmin gebonden door het standpunt van de diensten voor het handelsonderzoek dat op een gegeven tijdstip de problemen van een handelaar van voorbijgaande aard waren.

*Gent 24 december 2013*

*Gent 1 oktober 2013*

## Wederzijdse informatieverplichting kredietgever en -nemer

Luc STOLLE

De Rechtbank van Koophandel te Tongeren heeft in een recent vonnis de wederzijdse informatieverplichtingen tussen kredietnemer en kredietgever omschreven.

De Rechtbank gaat uit van het feit dat contractpartijen moeten samenwerken om een overeenkomst te goeder trouw uit te voeren en tot een goed einde te brengen. Dergelijk klimaat van samenwerking moet ook bestaan bij de onderhandelingen en bij het afsluiten van het contract. De tekortkoming aan deze loyale samenwerkingsverplichting kan als een 'culpa in contrahendo' gesanctioneerd worden.

Zo rust op elke contractpartij een informatieverplichting. Bij de beoordeling daarvan moet rekening worden gehouden met de hoedanigheid van de partijen in de zin van hun kennis, beroepsbekwaamheid, etc. Een gekwalificeerde partij heeft een verzwaarde informatieverplichting. Wordt de andere partij bijgestaan door een specialist, dan verschuift de informatieverplichting deels naar deze specialist.

De rechterlijke controle op de handelswijze van de kredietverlener is een zgn. marginale controle. De rechter gaat na of het gedrag van de kredietverlener al dan niet kennelijk onredelijk was

in vergelijking met de houding/handelswijze die in een dergelijke situatie kan en mag worden verwacht van een normaal en zorgvuldig kredietverlener. De rechter mag evenwel niet de opportuniteit van het krediet beoordelen. Bovendien dient hij zich te onthouden van een a posteriori controle: hij moet zich m.a.w. plaatsen op het moment van het verlenen van het krediet. Bovendien is de verplichting van de kredietverlener om onderzoek te doen naar de door de kredietnemer over te nemen vennootschap, slechts een middelen- en geen resultaatsverbintenis. Daartegenover staat dat ook de kredietnemer een onderzoeks- en informatieplicht heeft. Het is in de eerste plaats aan hem om na te gaan of de door hem beoogde transactie een verantwoord risico uitmaakt. In casu was een due-diligence-onderzoek uitgevoerd door een expert. Het krediet werd toegekend op basis van dit onderzoek. Op basis van deze vaststelling meende de rechtbank dat de kredietverlener bezwaarlijk een verwijt kan worden gemaakt indien achteraf blijkt dat het krediet misschien beter niet was toegekend.

*Kh. Tongeren 16 november 2013*

**De rechterlijke controle op de handelswijze van de kredietverlener is een zgn. marginale controle. De rechter gaat na of het gedrag van de kredietverlener al dan niet kennelijk onredelijk was in vergelijking met de houding/handelswijze die in een dergelijke situatie kan en mag worden verwacht van een normaal en zorgvuldig kredietverlener.**





**MERITIUS**  
ADVOCATEN - AVOCATS

**De bestuurders zijn, hetzij jegens de vennootschap, hetzij jegens derden, hoofdelijk aansprakelijk voor alle schade die het gevolg is van overtreding van de bepalingen van dit wetboek of van de statuten van de vennootschap (art. 528 W.Venn.)**

## En de informatieverplichting bij de verkoop van aandelen ?

Philippe VANDEN POEL

Een 50%-aandeelhouder van een vennootschap die bovendien gedurende meer dan tien jaar gedelegeerd bestuurder was van de betrokken vennootschap, koopt de resterende 50%. Naderhand meent hij evenwel een miskoop te hebben gedaan en richt hij zich tot de verkopers. Hij beweert niet op de hoogte te zijn gebracht van de werkelijke financiële situatie binnen de verkochte vennootschap. Hij zou dan ook hebben gedwaald omtrent de koopprijs en zelfs door de verkopers zijn bedrogen op basis van verkeerde

financiële informatie.

Het Hof van Beroep te Gent erkent dat het aan de verkopers van aandelen is om aan de koper de juiste gegevens en cijfers inzake de betrokken vennootschappen te verschaffen. Zij hebben aldus een informatieverplichting jegens de koper. De koper in kwestie kan zich, gezien zijn eigen positie binnen de vennootschap, evenwel niet beroepen op dwaling of bedrog.

Gent 10 september 2012

## Word geen bestuurder voor het plezier van een ander !

Evi CONRUYT

Inbreuken op de bepalingen van het Wetboek van Vennootschappen en op de statuten leiden tot de hoofdelijke aansprakelijkheid van de bestuurders. Deze bepaling heeft maar al te vaak tot gevolg dat bestuurders die een mandaat hebben aanvaard zonder zich daarmee daadwerkelijk in te laten, hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld voor de fouten van andere bestuurders. Dit was ook het geval voor een bestuurder die aan de hoofdelijke aansprakelijkheid wou ontkomen met de bewering dat hij geen enkele ervaring had in het bedrijfsleven en aldus weinig of niet bij het beleid van de vennootschap betrok-

ken was geweest.

Het Hof van Beroep te Gent kon deze uitvlucht niet smaken en wees erop dat van iedere bestuurder wordt verwacht dat hij zich over de draagwijdte van zijn verbintenissen informeert. Om zijn taak naar behoren uit te oefenen moest de bestuurder zich wel degelijk daadwerkelijk met het beheer en het beleid van de vennootschap inlaten. Wanneer hij daartoe materieel of intellectueel niet in staat is, moet hij het mandaat weigeren.

Gent 30 september 2013

## Onze kantoren

### MERITIUS® GENT

Martelaarslaan 402 - 9000 Gent  
Tel. +32 (0)9 269 70 70 - Fax +32 (0)9 269 70 71  
[info.gent@meritius.be](mailto:info.gent@meritius.be)

### MERITIUS® BRUXELLES

Georges Henrilaan 431 - 1200 Bruxelles  
Tel. +32 (0)2 735 91 56 - Fax +32 (0)2 734 35 00  
[info.brussels@meritius.be](mailto:info.brussels@meritius.be)

### MERITIUS® MONS

Rue Ste Gertrude 1 - 7070 Le Roeulx  
Tel. +32 (0)64 66 50 12 - Fax +32 (0)64 67 60 93  
[info.mons@meritius.be](mailto:info.mons@meritius.be)

### MERITIUS® NAMUR

Rue des Aubépines 44 - 5101 Namur (Erpent)  
Tel. +32 (0)81 32 22 70 - Fax +32 (0)81 32 22 79  
[info.namur@meritius.be](mailto:info.namur@meritius.be)

### MERITIUS® ANTWERPEN

Jules Moretuslei 374-376 - 2610 Antwerpen  
Tel. +32 (0)3 825 55 00 - Fax +32 (0)3 825 56 00  
[info.antwerpen@meritius.be](mailto:info.antwerpen@meritius.be)

Bezoek ook onze website: <http://www.meritius.be>



MERITIUS is a member of **CYRUS ROSS INTERNATIONAL EEIG**

With member offices in Austria, Belgium, Bulgaria, Denmark, Finland, France, Germany, Great Britain, Hungary, Ireland, Italy, Luxembourg, Netherlands, Norway, Poland, Portugal, Spain, Sweden, Switzerland

[www.cyrusross.com](http://www.cyrusross.com)